

Punkter, hvortil der er stillet Endringsforslag, idet Udvalget ikke er naaet til endelig Enighed om den Affattelse, som maa anses for den hensigtsmæssigste, dels om forskellige Punkter, hvortil der ikke er stillet Endringsforslag, men som dog have været under Overvejelse i Udvalget, og som man forbeholder sig at komme tilbage til inden 3dje Behandling. Om Lovforslaget som hele gælder det, at Forslaget, som i det væsentlige er affattet i Henhold til en Betænkning, der er afgiven af en af Indenrigsministeren nedat Kommission, paa ikke saa Punkter medfører Forandringer i den gældende Rets Bestemmelser. Der har da om en Række af Spørgsmaal været noget afvigende Opfattelser i Udvalget, og gennemgaaende er man i disse Tilfælde blevet enig om at holde sig til det bestaaende. Paa de Punkter, hvor ikke den overvejende Del af Udvalgets Medlemmer har kunnet erkende, at der forelaa tilstrækkelig Anledning til at gøre Forandring i det bestaaende, har Udvalget helt igennem fundet det rigtigere hellere at bevare den bestaaende Ordning end at stille Forslag om noget nyt, om hvis Hensigtsmæssighed man ikke fra alle Sider har været enig.

Al de Endringer, som Udvalget tilraader at foretage i Regeringsforslaget, er der egentlig kun to, som ere af noget større Interesse, af noget mere vidtrækkende Betydning. Den første af disse vedrører Spørgsmaalet om Indfødsretten. Saaledes som Forslaget foreligger fra Regeringens Haand, gaar det ud paa, at der i Fremtiden skal kræves Indfødsret ikke blot for at kunne være Skibsfører og Sættestipper, men ogsaa for at kunne være Styrmand, Maskinmester og Maskinpasser. Ifølge den bestaaende Ret er Forholdet derimod det, at for at være Skibsfører eller Sættestipper kræves der Borgerkab eller Næringsbevis, altsaa ogsaa i Henseende til Indfødsret de samme Vilkaar, som kræves for at drive al anden borgerlig Næring, nemlig at man enten skal have Indfødsret eller 5 Aars Ophold her i Landet. Hvad angaar Stillingen som Styrmand eller Maskinmester kræves der, at man skal have taget de Prøver, som Lovgivningen foreskriver, eller at man skal fuldføre Lovgivningens Forrifter om visse Togter, men der stilles ingen Betingelse om Indfødsret. Naar nu Lovforslaget søger paa dette Punkt at gøre en saa gennemgribende Forandring i det bestaaende, kan man ikke nægte, at dette til Dels er i Overensstemmelse med en Bevægelse, der tæller mange Tilhængere nu til Dags. Et Stikord som det, at Danmark skal være for de danske, er sikkert paa at

finde Bifald hos mange, lige saa vel som de tilsvarende Stikord i andre Lande, saasom Sverige for Svenskerne, Tyskland for Tyskerne, Amerika for Amerikanerne. I de sidste 10 eller 15 Aar er der jo kommet en Del Fart i Bevægelsen til Junst for Protektionisme ikke blot i Toldlovgivningen, men ogsaa paa andre Omraader. Udvalget har imidlertid ikke kunnet erkende, at det, der anføres til Forsvar for her at slaa ind paa denne Vej, er tilstrækkelig stærkt til at kunne begrunde en saadan Forandring i det bestaaende. Man maa for det første erindre, at de Vilkaar, som — helt bortset fra Spørgsmaalet om Indfødsret — kræves fuldførte for at kunne beskæde de Stillingen, her er Tale om, allerede i sig selv ingenlunde ere ringe. Naar man fastholder, at Stillingen som Skibsfører eller Sættestipper skal være afhængig af de almindelige Betingelser for Borgerkab, saa kræves der jo enten Indfødsret eller 5 Aars Ophold i Landet, hvilket allerede ikke er lidet. Men dernæst kræves der yderligere, at den paagældende skal her i Landet have udført sig de Eksamener, som fordres, altsaa at han ogsaa skal være det danske Sprog fuldkommen mægtig. Under disse Forhold kan der ikke være Tale om, at en Konkurrence fra Udlandinges Side — hvis en saadan Konkurrence i øvrigt er noget, som der er Grund til at frygte for — skulde være af nogen alvorlig eller betænkkelig Art. Forholdet er da ogsaa det, at medens der ganske vist fra nogle Sider foreligger Henvendelse til Rigsdagen om at sætte Indfødsret som Betingelse, foreligger der fra modst Side bestemte Udtalelser om, at det vilde være lidet ønskeligt at forlange Indfødsret. Det fremhæves saaledes, at der allerede nu ofte er Tilfælde, hvor det endog er vanskeligt for et Skib at faa Styrmand, og at der derfor ikke er nogen rimelig Grund til paa dette Punkt at indføre stærpende Bestemmelser. Jeg kan ikke nægte, at det i det hele taget vilde synes mig lidet opmuntrende, hvis det skulde være Tilfældet, at vi Danske nu ikke en Gang i Farten med vore egne Skibe kunde staa os i Konkurrencen, men at endog vore Søfolk skulde behøve Protektionisme for at kunne klare sig over for Udlandingene. Naar hertil endelig kommer, at et Skridt af denne Art fra dansk Side meget let vil kunne føre til Repressalier fra andre Landes Side — for saa vidt man da overhovedet lægger nogen Vægt paa, hvad vi gøre eller ikke gøre her i Landet — og da det dog hidtil ofte har været Tilfældet, at danske Sømand have fundet fordelagtige Ansættelser i Udlandet som Førere af frem-